

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

15 септември 2022 година *

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Процедура за европейска заповед за плащане — Регламент № 1896/2006 — Член 16, параграф 2 — 30-дневен срок за подаване на възражение срещу европейската заповед за плащане — Член 20 — Процедура по преразглеждане — Член 26 — Прилагане на националното право за процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в този регламент — Пандемията от COVID-19 — Национална правна уредба, предвиждаща прекъсване с няколко седмици на процесуалните срокове по граждански дела“

по дело C-18/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) с акт от 27 ноември 2020 г., постъпил в Съда на 12 януари 2021 г., в рамките на производство по дело

Uniq Versicherungen AG

срещу

VU,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: К. Jürimäe (докладчик), председател на състав, К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от трети състав, N. Jääskinen, M. Safjan и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: A. M. Collins,

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 януари 2022 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за Uniq Versicherungen AG, от S. Holter, Rechtsanwalt, и S. Pechlof, Prozessbevollmächtigter,

* Език на производството: немски.

- за VU, от M. Brandt, Rechtsanwalt,
- за австрийското правителство, от A. Posch, E. Samoilova, U. Scheuer и J. Schmoll, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от S. Charitaki, V. Karra и A. Magrippi, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от M. Heller и I. Zaloguín, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 31 март 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 20 и 26 във връзка с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108), изменен с Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1896/2006“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между австрийското застрахователно дружество Uniqa Versicherungen AG и германския гражданин VU по повод привеждането в изпълнение на връчената на последния европейска заповед за плащане.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 8, 9, 18 и 24 от Регламент № 1896/2006 гласят следното:
 - „(8) Възникващите в резултат на това пречки пред достъп до ефективно правосъдие по трансгранични дела и нарушаването на конкуренцията на вътрешния пазар в резултат на дисбаланса във функционирането на процесуалните способности, предоставени на разположение на кредиторите в различните държави членки налагат законодателство на Общността, което да гарантира равнопоставеност на кредиторите и длъжниците в Европейския съюз.
 - (9) Целта на настоящия регламент е да се опростят, ускорят и намалят разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаване на процедура за европейска заповед за плащане и да се позволи свободното обращение на европейските заповеди за плащане в държавите членки, като се определят минималните стандарти, спазването на които премахва необходимостта от каквото и да е междинно производство в държавата членка по привеждането в изпълнение преди признаването и привеждането в изпълнение.

[...]

- (18) Европейската заповед за плащане следва да уведоми [длъжника] за възможностите пред него да заплати сумата, присъдена на [молителя] или да изпрати възражение в срок от 30 дни, ако той желае да оспори вземането. Освен че на [длъжника] се предоставя цялата информация, свързана с вземането, съгласно представеното от [молителя], той трябва да бъде уведомен за правното значение на европейската заповед за плащане, и по-специално за последиците от неоспорването на вземането.

[...]

- (24) Възражение, подадено в срок, следва да прекрати процедурата за европейска заповед за плащане и следва да доведе до автоматично прехвърляне на делото към [общото] гражданско производство, освен ако [молителят] не е поискал изрично прекратяването на производството в такъв случай. За целите на настоящия регламент понятието за [общото] гражданско производство не следва да бъде тълкувано задължително по смисъла на националното законодателство“.

4 Съгласно член 1 от този регламент:

„1. Целта на настоящия регламент е:

- а) да опрости, ускори и намали разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаването на европейска заповед за плащане;

и

- б) да позволи свободното обращение на европейски заповеди за плащане в държавите членки чрез определянето на минимални стандарти, спазването на които премахва необходимостта от каквото и да е междинно производство в държавата членка по привеждане в изпълнение преди признаването и привеждането в изпълнение.

2. Настоящият регламент не възпрепятства [молителя] да [подаде молба] по смисъла на член 4, като използва друга процедура, която съществува по законодателството на държава членка или по правото на Общността“.

5 Член 12, параграф 3 от посочения регламент предвижда:

„С европейската заповед за плащане [длъжникът] се уведомява за стоящите пред него възможности да:

- а) плати сумата, посочена в заповедта, на [молителя];

или

- б) да се противопостави на заповедта, като подаде до съда по произход възражение, което трябва да бъде изпратено в 30-дневен срок от връчването на заповедта“.

6 Параграфи 1—3 от член 16 („Възражение срещу европейската заповед за плащане“) от същия регламент предвиждат:

„1. [Длъжникът] може да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане до съда по произход, като използва формуляр Е, изложен в приложение VI, което му се предоставя заедно с европейската заповед за плащане.

2. Възражението се изпраща в 30-дневен срок от връчването на заповедта на [длъжника].

3. [Длъжникът] посочва във възражението, че той оспорва вземането, без да указва причините за това“.

7 Член 17 от Регламент № 1896/2006, озаглавен „Последици от подаването на възражение“, гласи:

„1. Ако възражението е подадено в срока по член 16, параграф 2, производството продължава пред компетентните съдилища на държавата членка по произход, освен ако [молителят] изрично е поискал в такъв случай производството да бъде прекратено. Производството продължава в съответствие с правилата за:

а) европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007 [на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес (ОВ L 199, 2007, г, стр. 1)], ако е приложима; или

б) всяка подходяща национална гражданскоправна процедура.

2. Когато [молителят] не е посочил коя от процедурите, изброени в параграф 1, букви а) и б), иска да се приложи към неговия иск в производството, което следва в случай на възражение, или когато [молителят] е поискал европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007, да се приложи към иск, който не попада в приложното поле на посочения регламент, производството се прехвърля към подходящата национална гражданскоправна процедура, освен ако [молителят] е поискал изрично такова прехвърляне да не се прави.

3. Когато [молителят] е предявил [своето вземане] чрез процедурата за европейска заповед за плащане, нищо в националното право не засяга неговото положение в последващо гражданско производство.

4. Прехвърлянето към гражданско производство по смисъла на параграф 1, букви а) и б) се урежда от правото на държавата членка по произход.

5. [Молителят] се уведомява дали [длъжникът] е подал възражение и за евентуално прехвърляне към гражданско производство по смисъла на параграф 1“.

- 8 Член 20 от Регламент № 1896/2006, озаглавен „Преглед в изключителни случаи“, гласи:
- „1. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 [длъжникът] има право да поиска преглед на европейската заповед за плащане от компетентния съд в държавата членка по произход, когато:
- а) i) заповедта за плащане е била връчена по един от начините, предвидени в член 14,
- и
- ii) връчването не е било извършено в срок, който да му позволи да организира в достатъчна степен своята защита, без вина от негова страна,
- или
- б) [длъжникът] е бил възпрепятстван да оспори вземането поради форсмажорни обстоятелства или в резултат на извънредни обстоятелства, без вина от негова страна,
- при условие че и в двата случая той действа незабавно.
2. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 [длъжникът] също така има право да поиска преглед на европейска заповед за плащане от компетентния съд в държавата членка по произход, когато заповедта за плащане очевидно е била издадена погрешно, като се имат предвид изискванията, предвидени в настоящия регламент или в резултат на други извънредни обстоятелства.
3. Ако съдът отхвърли молбата на [длъжника] на основание, че нито един от поводите за преглед по параграфи 1 и 2 не е приложим, европейската заповед за плащане остава в сила.
- Ако съдът прецени, че прегледът е основателен на едно от основанията, предвидени в параграфи 1 и 2, европейската заповед за плащане е невалидна“.
- 9 Съгласно член 26 от този регламент, озаглавен „Връзка с националното процесуално право“:
- „Всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в настоящия регламент, се регулират от националното законодателство“.

Австрийското право

- 10 Член 1, параграф 1 от COVID-19-Justiz-Begleitgesetz (Федерален закон за съпътстващите мерки в съдебната система във връзка с COVID-19) от 21 март 2020 г. (BGBl. I Nr 16/2020) в редакцията му, приложима към спора в главното производство (наричан по-нататък „австрийският закон във връзка с COVID-19“), предвижда, че в съдебните производства по граждански дела всички процесуални срокове, които са започнали да текат след 21 март 2020 г. или които все още не са изтекли на тази дата, се прекъсват до 30 април 2020 г. и от 1 май 2020 г. започват да текат отначало.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 11 На 6 март 2020 г. Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Виенски районен съд по търговски дела, Австрия) издава по искане на Uniqa Versicherungen европейска заповед за плащане, която на 4 април 2020 г. е връчена на VU — физическо лице, което живее в Германия. То подава възражение срещу тази заповед за плащане с писмо, предадено на пощата на 18 май 2020 г. Този съд отхвърля възражението, тъй като приема, че не е подадено в 30-дневния срок, предвиден в член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006.
- 12 Handelsgericht Wien (Търговски съд Виена, Австрия), въззивната инстанция, отменя това определение на основание на член 1, параграф 1 от австрийския закон във връзка с COVID-19.
- 13 Uniqa Versicherungen подава ревизионна жалба срещу акта на Handelsgericht Wien (Търговски съд Виена) пред Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия), запитващата юрисдикция по настоящото дело.
- 14 Тази юрисдикция подчертава, че член 1, параграф 1 от австрийския закон във връзка с COVID-19 представлява отговор на ситуацията, в която било поради заболяване както на служителите на съдилищата, така и на представителите на участващите в правораздаването професии или на страните, било поради приетите мерки, невинаги е възможно спазването на процесуалните срокове.
- 15 Според запитващата юрисдикция в австрийската правна доктрина са застъпени различни становища по въпроса дали тази национална правна уредба може да се приложи към срока за подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане — който член 16, параграф 2 от Регламент № 1896/2006 определя на 30 дни — или член 20 от този регламент изключва прилагането на въпросната национална правна уредба към срока за подаване на възражение.
- 16 Част от австрийската правна доктрина поддържа, че член 20 от този регламент предвижда възможност за преглед на европейската заповед за плащане, която може да доведе до нейната отмяна, по-специално в случаите на форсмажорни или извънредни обстоятелства като например кризата, свързана с COVID-19. Според това становище било недопустимо да се приложи националното право, за да се вземе предвид подобен случай, тъй като той бил уреден изчерпателно в същия регламент.
- 17 Според друго застъпено в правната доктрина становище член 20 от Регламент 1896/2006 не влече неприложимост на национална правна уредба като член 1, параграф 1 от австрийския закон във връзка с COVID-19. Всъщност член 16, параграф 2 от този регламент урежда единствено продължителността на срока за подаване на възражение, докато въпросът за евентуалното прекъсване на този срок не бил уреден от правото на Съюза. Поради това следвало да се приложи член 26 от посочения регламент, препращащ към националното право за всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в същия регламент. От тази гледна точка член 20 от Регламент 1896/2006 имал за цел само да гарантира справедливост в отделни случаи и не съдържа общи разпоредби, които да уреждат изключителна ситуация като кризата с COVID-19.

- 18 При тези условия Oberster Gerichtshof (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли членове 20 и 26 от [Регламент № 1896/2006] да се тълкуват в смисъл, че не допускат предвиденият в член 16, параграф 2 от този регламент 30-дневен срок за подаването на възражение срещу европейската заповед за плащане да се прекъсва въз основа на член 1, параграф 1 от [австрийския закон във връзка с COVID-19], съгласно който в производствата по граждански дела всички процесуални срокове, чийто начален момент настъпва след 21 март 2020 г. или които още не са изтекли дотогава, се прекъсват до края на 30 април 2020 г. и от 1 май 2020 г. започват да текат отначало?“

По преюдициалния въпрос

- 19 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали членове 16, 20 и 26 от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат към определения в член 16, параграф 2 от този регламент 30-дневен срок за подаване на възражение от длъжника срещу европейска заповед за плащане да се приложи национална правна уредба, която е приета при появата на пандемията от COVID-19 и с която се прекъсват за около пет седмици процесуалните срокове по граждански дела.
- 20 В това отношение следва да се припомни, от една страна, че видно от съображение 9 и член 1, параграф 1, буква а) от посочения регламент, целта му е да се опростят, ускорят и намалят разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаването на процедура за европейска заповед за плащане.
- 21 Тази опростена и уеднаквена процедура не е състезателна. Всъщност длъжникът узнава за издаването на европейската заповед за плащане едва в момента, когато същата му е връчена или съобщена. Видно от член 12, параграф 3 от Регламент № 1896/2006, едва в този момент той бива осведомен за възможността или да плати на молителя посочената в заповедта сума, или да се противопостави на тази заповед, като подаде възражение до съда по произход (решение от 13 юни 2013 г., *Goldbet Sportwetten*, C-144/12, EU:C:2013:393, т. 29).
- 22 В това отношение член 16, параграф 1 от същия регламент уточнява, че длъжникът може да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане до съда по произход. Параграф 2 от този член добавя, че възражението се изпраща в 30-дневен срок от връчването на заповедта на длъжника.
- 23 Ето защо, както сочи член 17 във връзка със съображение 24 от Регламент № 1896/2006, с подаването на възражение в определения срок длъжникът може да прекрати процедурата за европейска заповед за плащане и да доведе до автоматично прехвърляне на делото към европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент № 861/2007 или всяка друга подходяща национална гражданскоправна процедура, освен ако молителят изрично е поискал прекратяването на производството в такъв случай.
- 24 Тази възможност за подаване на възражение цели да компенсира факта, че въведената с Регламент № 1896/2006 система не предвижда участието на длъжника в процедурата за европейска заповед за плащане, като му позволи да оспори вземането след издаването на съответната европейска заповед за плащане (решение от 13 юни 2013 г., *Goldbet*

- Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, т. 30). Следователно тази фаза на процедурата е от съществено значение, за да се гарантира спазването на правото на защита, прогласено в член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- 25 Процедурата по възражение се допълва от правото на длъжника да поиска преглед на европейската заповед за плащане след изтичане на срока за подаване на възражение. Този преглед обаче е възможен, видно от самото заглавие на член 20 от посочения регламент, само „в изключителни случаи“ (решение от 22 октомври 2015 г., Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, т. 29).
 - 26 Що се отнася по-конкретно до член 20, параграф 1, буква б) от Регламент № 1896/2006, той предвижда, че преглед на европейска заповед за плащане може да се извърши, когато неспазването на 30-дневния срок за подаване на възражение, предвиден в член 16, параграф 2 от посочения регламент, произтича от наличието на форсмажорно обстоятелство или на извънредни обстоятелства, поради които длъжникът е бил възпрепятстван да подаде възражение в този срок.
 - 27 Както е видно от текста на член 20, параграф 1, буква б), за да има основание длъжникът да иска преглед на европейската заповед за плащане по силата на посочената разпоредба, е необходимо да бъдат изпълнени три кумулативни условия, по-точно, първо, наличието на извънредни или на форсмажорно обстоятелство, поради които длъжникът е бил възпрепятстван да оспори вземането в предвидения за това срок, второ, липсата на вина от страна на длъжника и трето, условието последният да действа незабавно (вж. в този смисъл определение от 21 март 2013 г., Novontech-Zala, C-324/12, EU:C:2013:205, т. 24).
 - 28 От друга страна, що се отнася до неговата структура, от член 1, параграф 1, буква б) във връзка със съображение 9 от на Регламент № 1896/2006 следва, че той съответства на „минималните стандарти“, установени, за да се позволи свободното обращение на европейски заповеди за плащане. По този начин същият регламент въвежда унифициран механизъм за събиране, гарантиращ еднакви условия за кредиторите и за длъжниците в рамките на целия Европейски съюз, като едновременно с това предвижда прилагане на процесуалното право на държавите членки по отношение на всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в него (вж. в този смисъл решение от 10 март 2016 г., Flight Refund, C-94/14, EU:C:2016:148, т. 53).
 - 29 На поставените от запитващата юрисдикция въпроси следва да се отговори именно в светлината на така припомнените обстоятелства.
 - 30 В случая тази юрисдикция иска да установи дали член 26 от Регламент № 1896/2006 позволява към предвидения в член 16, параграф 2 от този регламент 30-дневен срок за подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане да се приложи национална правна уредба, с която поради пандемията от COVID-19 се прекъсват за около пет седмици процесуалните срокове по граждански дела или напротив, член 20, параграф 1, буква б) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че урежда изчерпателно процесуалните права на длъжника при изключителни обстоятелства, каквито са свързаните с пандемията от COVID-19, така че член 26 от същия регламент не се прилага.
 - 31 В това отношение със сигурност е възможно длъжникът в процедура за европейска заповед за плащане да е бил възпрепятстван да подаде възражение срещу нея поради извънредни обстоятелства, свързани с пандемията от COVID-19. В този случай той има право, при

- спазване на всички условия, посочени в член 20, параграф 1, буква б) от Регламент № 1896/2006 и припомнени в точка 27 от настоящото решение, да поиска преглед на въпросната заповед от компетентния съд в държавата членка по произход.
- 32 Съдът обаче вече е постановил, че тъй като законодателят на Съюза е искал да ограничи процедурата за преглед до изключителни хипотези, посочената разпоредба непременно трябва да се тълкува стриктно (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 2015 г., *Thomas Cook Belgium*, C-245/14, EU:C:2015:715, т. 31). Както следва от самия текст на тази разпоредба, и по-конкретно от предвиденото в нея условие за липсата на вина от страна на длъжника, посочените в същата разпоредба извънредни обстоятелства съответстват на обстоятелства, специфични за индивидуалното положение на въпросния длъжник. В контекста на пандемията от COVID-19 такъв е например случаят, при който заболяване или хоспитализация, свързана с този коронавирус, би му попречил да упражни правото си на възражение в предвидения за целта срок.
- 33 От друга страна, член 20, параграф 1, буква б) от Регламент № 1896/2006 няма за цел да се прилага за извънредни обстоятелства от системен характер, каквито са свързаните с появата на пандемията COVID-19, засегнала повсеместно функционирането на съдилищата и правораздаването, чието съдействие обаче е от съществено значение съгласно предвиденото в член 12, параграф 3, буква б) и член 16, параграф 1 от посочения регламент, за да може длъжникът да упражни ефективно правото си да подаде в определения срок възражение срещу връчената му европейска заповед за плащане.
- 34 В това отношение следва да се припомни, че както бе подчертано в точка 28 от настоящото решение, Регламент № 1896/2006 не хармонизира напълно всички аспекти на процедурата за европейска заповед за плащане. Всъщност съгласно член 26 той предвижда прилагането на процесуалното право на държавите членки по отношение на всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в посочения регламент.
- 35 Макар да е вярно, че членове 16 и 20 от този регламент закрепват правото на длъжника да подаде възражение срещу връчената му европейска заповед за плащане, като хармонизират някои аспекти на това право, каквито са формалностите и срокът за упражняването му, началният момент на този срок, както и изключителните случаи, в които след изтичането му длъжникът може да поиска преглед на заповедта, все пак нито тези членове, нито някоя друга разпоредба от посочения регламент уреждат други аспекти, като например основанията за прекъсване или спиране на същия срок, докато той тече. Следователно и в съответствие с член 26 от същия регламент държавите членки имат право да регламентират последните аспекти и така да допълнят процесуалните аспекти, които не са уредени в членове 16 и 20 от Регламент № 1896/2006.
- 36 В същото време съгласно постоянната съдебна практика следва да се уточни, че при липсата на правила на Съюза в съответната област по силата на принципа на процесуалната автономия те трябва да се установят във вътрешния правен ред на всяка държава членка, но само при условие че тези процесуални правила не са по-неблагоприятни от правилата, уреждащи подобни положения по вътрешното право (принцип на равностойност), и не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (принцип на ефективност) (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2021 г., *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, т. 58 и цитираната съдебна практика).

- 37 Що се отнася, на първо място, до спазването на принципа на равностойност, от акта за преюдициално запитване е видно, че член 1, параграф 1 от австрийския закон във връзка с COVID-19 се прилага без разлика към всички процесуални срокове по граждански дела, при това независимо от правното основание на съответния иск. Следователно, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, подобна правна уредба, изглежда, гарантира равно третиране на заповедните производства, основани на националното право, и подобните процедури, основани на Регламент № 1896/2006.
- 38 Що се отнася, на второ място, до принципа на ефективност, трябва да се приеме, че националната процесуалноправна уредба е в съответствие с този принцип, ако не накърнява установеното с Регламент № 1896/2006 равновесие между съответните права на молителя и на длъжника в рамките на процедура за европейска заповед за плащане. По-конкретно национална правна уредба, която води до прекъсване на срока за подаване на възражение срещу такава заповед, определен в член 16, параграф 2 от този регламент, зачита посочения принцип, когато изглежда обоснована от целта да се гарантира спазването на правото на длъжника на защита, без на практика да се затрудни прекомерно бързото и ефективно събиране на разглежданите вземания. За тази цел периодът, през който този срок се прекъсва, трябва да бъде ограничен до строго необходимото.
- 39 В случая разглежданата в главното производство национална правна уредба по никакъв начин не е засегнала припомнените в точка 35 от настоящото решение аспекти, които са хармонизирани с Регламент № 1896/2006. Тя е предвидила само прекъсване с продължителност от около пет седмици, което съответства — както бе потвърдено от австрийското правителство в съдебното заседание — на периода, през който поради строгите ограничителни мерки, наложени на територията на страната поради пандемията от COVID-19, дейността на съдилищата е сериозно нарушена. Както отбелязва Комисията в писменото си становище, освен това посочената правна уредба не възобновява сроковете за възражение, изтекли преди влизането ѝ в сила.
- 40 Ето защо, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, подобна национална процесуалноправна уредба, изглежда, е позволила събирането на вземанията да бъде отложено само с няколко седмици, като същевременно е гарантирала ефективното запазване на предвиденото в член 16 от Регламент № 1896/2006 право на възражение, което е от съществено значение за търсенето от законодателя на Съюза равновесие.
- 41 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения от запитващата юрисдикция въпрос следва да се отговори, че членове 16, 20 и 26 от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат към определения в член 16, параграф 2 от този регламент 30-дневен срок за подаване на възражение от длъжника срещу европейска заповед за плащане да се приложи национална правна уредба, която е приета при появата на пандемията от COVID-19 и с която се прекъсват за около пет седмици процесуалните срокове по граждански дела.

По съдебните разноски

- 42 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разноските, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Членове 16, 20 и 26 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане, изменен с Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат към определения в член 16, параграф 2 от този регламент 30-дневен срок за подаване на възражение от длъжника срещу европейска заповед за плащане да се приложи национална правна уредба, която е приета при появата на пандемията от COVID-19 и с която се прекъсват за около пет седмици процесуалните срокове по граждански дела.

Подписи